

meget med det andet. Hvorledes man saa i det enkelte vil ordne Sagen, det er noget, vi nærmere kunne tale om. Jeg beklager selvfølgelig, at Sagen ikke blev fremmet i Fjor til Afgørelse. Men jeg antager, den har ligget og groet i Fjor og derigennem er mere moden til Afgørelse i Aar; det er ikke saa usædvanligt, at en Sag, naar den fremkommer første Gang, maa ligge og gro, inden den kommer til Afgørelse. Det ærede Medlem kan være ganske rolig, naar han er bekymret for, at Embedsmændene ikke skulde have nok at bestille i Indenrigsministeriet. Hvis det ærede Medlem vidste, hvilket Hjemmearbejde de vedkommende gøre, og hvorledes de gaa fuldstændig op i deres Arbejde, saa vilde det ærede Medlem slet ikke tale saaledes, som han gør. Nu kommer det ærede Medlem ind paa Eksempler. Ja, det er altid uheldigt at komme ind paa Eksempler, naar man ikke har Kendskab til Forholdene. Han nævnte Løsning af undersaatligt Forhold, og han tror, at det er en let Sag at komme over, og at der ikke foreskalder mange Tilfælde. Jeg kan sige, at saadanne foreskalde næsten daglig. Hvis det ærede Medlem blot vil tænke paa de sonderjydske Forhold og de mange Spørgsmaal om undersaatligt Forhold, der opstaa i den Retning, saa vil han se, at der er meget at gøre derved. Men der er mangfoldige andre Sager af den Art. Det hænder ikke sjældent, at danske gaa til Udlandet og søge sig løste fra deres undersaatlige Forhold herhjemme, og vil det ærede Medlem have en Ide om Omfanget af saadanne Sager, saa kan han blot se paa Indfødsretsloven, som omhandler et beslægtet Forhold; den berører en anden Side af Sagen, men maa kunne give Formodning om, at der er meget at bestille i den Retning.

Saa siger det ærede Medlem, at naar vi gennemføre ny Love, f. Eks. en Lov som den sidste Sygekasselo, saa kan Ministeriet ikke have meget at bestille med den Sag, men det faar Ministeriet netop. Det ærede Medlem har selv stemt for Sygekasseloven; han har været med til anordne en Sygekassinspektør, der har med Enkelthederne at gøre og skal holde det gaaende, men han har ogsaa været med til at bestemme, at Ministeren skal godkende hver eneste Sygekasse. Tror det ærede Medlem, at det ikke behøver Underjøgelse? Jeg kan forsikre, at der, siden Sygekasseloven udkom, har været saa mange Tvivlsspørgsmaal, der ogsaa have været forhandlede for mig personlig, og hvort jeg har maattet decidere, at han vilde forundre sig ved at erfare, i hvilket Omfang det alle-

rede har været nødvendigt at fortolke denne Lov. Det ligger naturligtvis ikke i, at Loven ikke er fuldstændig nok eller ikke løser Spørgsmaalet — det har jeg ikke benægtet; at den gør — men dens Affattelse er paa forskellige Punkter ret tvivlsom, hvad Enkeltheder angaar, og den giver derfor overmaade meget at bestille. Jeg vedkender mig, at jeg har sagt i Fjor, at Sygekassetemaet gav Ministeriet meget at bestille, for Loven kom; det er en Selvfølge, det er Tilfældet med enhver Lov, der er under Overvejelse. Men ogsaa efter de tidligere Forhold var der meget at gøre i Ministeriet, thi efter Næringsloven af 1857 skal Indenrigsministeriet ogsaa godkende Vedtægter for Sygekasser. Der har været temmelig mange Tilfælde, og jeg har for mit personlige Vedkommende ikke haft saa faa. Det kan ikke undgaas, at de Love, som vedtages her, maa give Ministeriet et meget betydeligt Arbejde, og vil man undersøge den ny Fattiglov og Alderdomsforsørgelsesloven, saa vil man se, hvilken Mængde Spørgsmaal der henligge til Indenrigsministeriets Afgørelse. De Herrer, som følge med Lov- og Ministerialtidenden, ville vistnok have set, at der er en meget lang Række Resolitioner fra Ministeriet med Hensyn til Anvendelsen af den ny Fattiglov og Alderdomsforsørgelsesloven, og det ærede Medlem maa ikke tro, at det er den Slags Ting, som ikke give Arbejde, de give meget betydeligt Arbejde for Kontorerne og Departementerne, og de give for Resten et ikke saa ganske lille Arbejde for Ministeren. Jeg tror altsaa, at hvis man vil skænke dette Forslag, der som sagt ikke blev videre grundig undersøgt i Fjor, en noget grundigere Underjøgelse i Aar, vil man komme til det Resultat, at det er paa Tiden, at det er foreslaaet, og at det er rigtigt at vedtage det.

Brandes: Ja, jeg er ganske enig i det sidste den ærede Minister udtalte, thi det var netop det, jeg sagde, at man skulde skænke dette Lovforslag en noget mere indgaaende Prøvelse end i Fjor. Hvorledes det endelige Resultat vil blive, kan jeg ikke have nogen Mening om i Øjeblikket, thi det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgtreds (Wojzen) forekommer mig ikke at have givet nogen virkelig Grund, hvorfor han i Fjor efter at have anbefalet Sagen ved første Behandling ikke foretog noget for at fremme den, efter at den var kommen i hans Haand som Formand i Udvalget. Jeg hører, at den ærede Minister forsvarede ham med, at Sagen laa og groede i Udvalget, og det undrer mig ikke, at den ærede Minister forsvarede det ærede Medlem,